

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

РІК XLIX.

Ч. 41. Джерзі Сіті, Н. Дж., п'ятниця, 21-го лютого 1941.

№ 41. Jersey City, N. J., Friday, February 21, 1941.

VOL. XLIX.

ТРИ ЦЕНТИ В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ АМЕРИКИ. П'ЯТЬ ЦЕНТИВ ЗА ГРАНИЦЮ ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВ АМЕРИКИ.

Тел. „Свобода“: ВЕрген 4-0237. — Тел. У. Н. Союз: ВЕрген 4-1016.

THREE CENTS IN THE UNITED STATES OF AMERICA

FIVE CENTS ELSEWHERE

ЗАТВЕРДЖЕНО НОВУ ГРАНИЦЮ ЗАДОВЖЕННЯ

ВАШИНГТОН. — Президент Рузвельт затвердив закон, яким підвищено границю задовження державної каси до 65 біліонів доларів. Внаслідок цього підвищення на кожну голову в Злучених Державах Америки припадає довг у висоті \$500. Дотепер довг виносив \$377. Тепер департамент фінансів пінне видавати нові державні бонди, платні урядом, у коротких і довгих реченнях. Довгореченцеві бонди будуть сплачені не скорше, як по 1960 р. Водночас департамент видрукує марки, від 25 ц. до \$6.25, які можна буде купувати і наліплювати собі на книжечку, даючи в той спосіб урядові маленькі позички для переведення кампанії зброєння. Дотепер обчислено, що та кампанія зброєння коштуватиме 30 біліонів доларів.

ПРИЗД МИХАЙЛА ГОЛИНСЬКОГО.

НЬО ЙОРК. — До Америки повернувся з Канади відомий український оперний співак, п. Михайло Голінський і тут задумує поселитися на сталі, а навіть вибрати громадянські папери. До Америки він прибув перший раз в листопаді 1938 р. і по короткій поїзці, поїзці з концертними виступами він удався на певний час до Канади, звідки, одначе, внаслідок воєнних загострень, важко йому було повернутися назад до Америки. По майже однорічній поїзці в Канаді, де п. Голінський виступав у чисельних концертних виступах здобуваючи від канадійських критиків першорядні рецензії, йому таки вдалось добитись дозволу на поновний візд сюди. Тут він планує цілий ряд концертних виступів.

СЕНАТОР ЗМІНИВ ДУМКУ.

Лайпи виголосив у сенаті сильну промову, в якій підтримував законопроект ч. 1776, а навіть накликав Америку до інтервенції. Інтервенції він ще не утотожнював з війною, але порівнював її до свого роду безкровної війни. Він також стверджував, що це дасть причину для тоталітарних держав як акт війни, але що з того? Хай вони виповідають війну. Америка мусить бути приготувана і на це, бо це в інтересі Америки не допустити до вигри тоталітарних держав, говорив він. Та тут сенатор Гвілер з Монтани, який є завзятий ізоляціоніст пригадав сенаторови Бейліму його промову з 1939, яка між іншим звучала: „Ми не підемо до цієї війни. Це не наша війна. Це не світова війна. В ній нічого нема такого, що оправдувало наше вступлення до неї. Колиб ми вступили до неї ми булиб пачкою найбільших дурнів, які знає історія“. Сенатор Бейлі признався, що мав цілковито відмінні погляди півтора року тому, але змінились обставини і він змінив погляди.

РОЗКОЛ СЕРЕД СОЦІАЛІСТІВ.

НЬО ЙОРК. — Один з американських соціалістичних провідників, Лойс Вальдман, натаврував другого соціалістичного провідника Нормана Томаса, за те, що той є проти законопроект ч. 1776 і загалом, є проти війни та за цілковиту ізоляцію Америки від європейських справ.

РОЗБИВСЯ БОМБОВИК.

ЕЛЬ ПАСО (Тексас). — Під час перевозу нових бомбовиків, які йшли з фабрики в Бурбенк, Кал. до Канади, щоб звідти летіти далі, до Англії, один з них зачепився за високий стовп радіової висилки і розбився. Оба пильоти згинули. Фабрика заявила, що це перший випадок в переліці, в якій вислано до Англії коло 900 бомбовиків.

КНУДСЕН ПРОТИ ЗАБОРОН СТРАЙКІВ.

ВАШИНГТОН. — Вільям Кнудсен, директор бюро заряду продукції, перед конгресовим комітетом судових справ, заявив, що нема потреби впроваджувати закони, які заборонялиб робітникам ходити на страйк. Це не лиш не поправить положення, а навпаки, погіршить, бо огрічить робітників, Страйкувати не є злочин і його не можна за законом карати, говорив він. Але водночас він заявив, що не можна карати і тих власників фабрик, які не повинуються розпорядженням комітетів взаємодієносин праці. Кнудсен був за те, щоб юнія і власники самі переговорювали і погаджували непорозуміння. Від страйків дотепер продукція мало потерпіла, говорив він. Також мало потерпіла від саботажів.

ЗЕЛО ДЖЕРЕЛОМ ЗОЛОТА.

НЬО ЙОРК. — На річній засіданні копальняних інженерів, інж. Лундберг заявив, що дерева, зокрема зело, зване „горштейн“, всякає в себе чимало золота в тих околицях, де є золоті хочби в дуже маленькій кількості. Тона цього зела в середині може містити на \$150 золота, говорив він.

ПЕРШИЙ У СЕРЦЯХ СВОЇХ ЗЕМЛЯКІВ ЮРІЙ ВАШИНГТОН

Народився 22. лютого (за старим календарем, що тоді загально вживався в Америці, 11. лютого) 1732. року. Умер 12. грудня 1799. року.

ГОСТРА КРИТИКА ЯПОНІЇ В КОНГРЕСІ

Палата представників дебатовала справу грошей, призначених на озброєння декількох морських баз, серед них острова Г'вам на Тихім океані, ближче азійського боку. Дотепер конгрес одержувався з укріпленням цього острова, щоб тим не дразнити Японії. Але внаслідок агресивних планів самої Японії американський конгрес рішив поступати з Японією гостріше. Під час дебати над згаданою справою конгресмени висказували на адресу Японії гострі слова. Конгресмен Фелікс сказав, що „Японія, подібно як її товариші-бандити, все користалася шляхом поломаних обіцянок, погрози і побризування шаблем“. Вже найвищий час, говорили бейліни, щоб Америка почала сама проха побризувати шаблем. Перед ними відчитано листа від адмірала Кларка, шефа морських операцій, в якому Кларк говорить, що Г'вам є островом американським і ніяка інша держава не має права Америки говорити, що вона з тим островом має робити. По цих дебатах палата представників ухвалила гроші на укріплення баз у висоті 245 мільонів доларів.

ДРУГИЙ ВОЄННИЙ КОРАБЕЛЬ ГОТОВИЙ

В травні цього року буде готовий другий великий американський військовий корабель, званий „Вашингтон“. Він матиме 35 тисяч тон поємності і буде озброєний після найновіших вимог морської техніки. Його виконання прицілено і викінчено на сім місяців скорше, ніж було в плані. Це другий цього роду корабель, а ще чотири такі самі кораблі є в будові і також будуть у певному часі готові.

ЩОРАЗ БІЛЬШЕ БРИТІЙСЬКОГО ВІЙСЬКА В СІНГАПУРІ

До Сінгапуру далі прибувають нові британські сили, якими обсаджують цілий Малайський півострів. Це вказує, що британці числяться такі з тим, що й там може вибухнути кожної хвилини війна.

ЯПОНЦІ КРИТИКУЮТЬ ВИСИЛКУ ВІЙСЬК

З Японії доноситься, що урядові кола заявляють, що скріплювання британських військ в Сінгапур і на Малайському острові не причиняється до миру на Далекому Сході. Японці підозрюють Велику Британію в тому, що вона хоче розбити мирові переговори між Сіамом і Французьким Індокитаєм, що ведуться за посередництва Японії, бо громадають більші сили на границі Сіаму.

В ЕТІОПІЇ ПОВСТАНЦІ ГОРОЮ

Етіопські повстанці стелять своїми повстаннями дорогу британським військам і улякують звільнення Етіопії. Британці надіються бути за який місяць в Аддіс Абабі, столиці Етіопії.

НЕМА НІЯКИХ ЗМІН У ВІДНОШЕННІ ДО БРИТАНІЇ, КАЖУТЬ У ТУРЕЧЧИНІ

ІСТАНБУЛ. — Турецька преса відкидає німецьку пропаганду, що каже, що турецько-болгарський договір означає цілковиту зміну британсько-турецьких відносин. Вона підкреслює, що Туреччина постійно інформувала Англію про хід подій і поступала в згоді з нею. Далі пишеться, що Туреччина далі буде в приязні з Англією і займатиме діяльне становище до британської справи.

САМА РОБИТЬ СЕБЕ ПОСЕРЕДНИКОМ.

ІСТАНБУЛ. — Часопис „Аксам“ твердить, що німці розпускають вісти, що Німеччина посередничить між Грецією і Італією в справі замирення тих держав. Згаданий часопис пише ще й те, що німці поширюють вісти, що Югославія приступить до держав „осі“, що теж є неправдою.

ГРЕЦІЯ ЗАПЕРЕЧУЄ.

АТЕНИ. — Міродійні чинники заперечили представництво Юнайтед Прес, що досі не було з німецького боку ніякого натиску на те, щоб Греція замирилась з Італією. Вони кажуть, що не зважаючи на болгарсько-турецький договір, на Балкані є по давньому. Далі подається, що в Алібані ідуть авязні бої, та що грецькі війська поступають вперед.

ВІДКИДАЮТЬ ПОСЕРЕДНИЦТВО ЯПОНІЇ.

ЛОНДОН. — Японія повідомила офіційне британське міністерство закордонних справ про те, що вона готова посередничити між воюючими потугами, щоб довести до закінчення війни. Британський уряд ще порозуміється в тій справі з Вашингтоном. Але не зважаючи на те, вже тепер можна передбачити, яка буде відповідь. Британія відкине це посередництво вже тому, що воно походить з боку такої сторони, що в спілці з ворогом Британії. Далі Британія певно зазначить, що вона не має найменшої охоти кінчити ту війну в інший спосіб, ніж який, що означає її цілковиту перемогу.

БУДЕ, ЧИ НЕ БУДЕ НАПАД НА АНГЛІЮ?

ПАРИЖ. — Пониша справа далі цікавить весь загаль. Думки є поділені. Одні є переконані, що Німеччина не відважиться нападати на Англію в такий спосіб, щоб там висаджувати свої війська. Зате вона зачне нищити британську флоту при допомозі субмарин, яких має мати 600. Інші думають, що евакуація прибережних місцевостей вказує на те, що німці готуються до інвазії.

ХОТІЛИБ ОПАНУВАТИ БАЛКАН БЕЗ ВІЙНИ.

БІЛГОРОД. — Ось це є те, що хотілаб досягнути нацистська дипломатія, згідно з тим, що подає з Югославії Золибергер, кореспондент часопису „Дні Нью Йорк Таймс“. Він каже, що Німеччина думає досягнути ту ціль з весною. Така є, що Югославія і Туреччина є далі для німців тяжкими оріхом до згрізнення. Про Болгарію кажуть, що вона буде на дніх окупована німецьким військом, але потвердження тих вістей покищо нема.

ЛЯКАЮТЬ СОВЕТАМИ.

Та найікавіше те, що німці лякають Туреччину Советами. Кажуть, що на випадок війни Туреччини з Німеччиною, буде з Туреччиною те, що сталося в подібнім випадку з Польщею. Себто, що Німеччина буде змушена відступити Советам територіальні користі коштом Туреччини.

ТУРЕЧЧИНА ДАЛІ ПРИ БРИТАНІЇ.

Згаданий кореспондент твердить, що Туреччина далі дістає з Англії воєнні матеріали, що теж турбує Німеччину.

БОЛГАРІЯ НЕ ДУМАЄ НА НІКОГО НАПАДАТИ.

СОФІЯ. — Таке виходить з заяви Богдана Філософа, болгарського прем'єра. Заяву зложив він під час наради болгарського Собранія, себто парламенту.

ХВАЛИТЬ БРИТАНЦІВ.

РИМ. — Італійським полоненим в Єгипті зле не поводиться. Відносини в таборах полонених добрі. Таке знідає Апостольський Делегат з Єгипту, що відвідував табори. Його звіт, що є признанням для британської влади, поміщено в урядовій католицькій газеті „Обсерваторе Романо“.

ПРОБИ З ПАРАШУТИСТАМИ.

ЛОНДОН. — Велика Британія приготується до того моменту, коли їй треба буде висаджувати війська на європейський континент, щоб там змиратись з Гітлером. Для того ціли робляться постійні вправи з відділами парашутистів, де служать самі молоді хлопці-добровольці. Випробовується ту саму тактику, якою німці послуговувались при здобутті Норвегії. Бельгії й Франції.

АВСТРАЛІЯ ГОТОВА ДО ВІЙНИ.

МЕЛЬБУРН (Австралія). — Зо слів урядуючого прем'єра Фелдена виходить, що Австралія нічим не легковажить, а числиться з найгіршими можливостями. Ось тому пороблено всі потрібні воєнні приготування. Прем'єр зазначив, що гірко перерахуються ті, що числялись на те, що Австралія не приготувана, та що її можна буде заскочити якимсь несподіваним нападом. Ось та заява звернена, очевидно, проти Японії, бо з її боку надіються есентуального нападу.

"SVOBODA" (UKRAINIAN DAILY)

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays
by the Ukrainian Press and Book Company, Inc.,
at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.

Entered as Second Class Matter at the Post Office of Jersey City, N. J.
on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103
of the Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

Письменний текст оголошення має бути в адміністрації 48 годин перед
появою числа, в котрім оголошувач хоче мати своє оголошення.
За оголошення редакція не відповідає.

За кожну зміну адреси платиться 10 центів.

3 Канади належить посылати гроші лише на т. зв. Foreign Money Order.

Тел. "Свобода": BErgen 4-0237. — Тел. У. Н. Союз: BErgen 4-1016
4-1807

Адреса: "SVOBODA", P. O. Box 346, JERSEY CITY, N. J.

ВІСТІ ПРО УКРАЇНСЬКІ ЗЕМЛІ, УКРАЇНСЬКЕ
ЖИТТЯ І УКРАЇНСЬКИХ ЛЮДЕЙ

„Великі зміни” на Буковині.

Про повне розписується широко в московських „Ізвестіях” з 15. січня „товариш” до Найвищої Ради СРСР і секретар чернівецького Обкому КП(б)У. Цей „історик” відразу пристосовується до нових панів і пише, що „русьские” (дослівно так!) оселились в Північній Буковині вже в XVI столітті, піби разом теж і з українцями. Потім пишеться ще про те, як Буковина ввійшла в склад Київської Русі, себто до „руської держави”, та як відтоді буковинці зачали себе іменувати „руськими”. Та найбільшим днем Буковини, пише „історик”, є день 28. червня минулого року, бо того дня „визволено” Буковину під проводом партії і мудрого вождя правників т. Сталіна від вікового невільництва... По тім твердженням наступав опис „добробуту Буковини” і поступ, який визначається іншим тим, що тепер є на Буковині 15 московських шкіл, яких там досі ніколи не було навіть в найкращих часах з тої простої причини, що там не було нікого москалів. Та тепер „зайшли зміни” завдяки „товаришам Сталіновим”...

В Швайцарії про „Советський рай”.

„Газет де Лёзан” помістила статтю п. н. „В нових советских краях”, в якій описує відносини на західно-українських і білоруських землях, що їх недавно загарбали Совети. Часопис подає, що населення тих земель спочатку стрічало большевицьких комісарів з отвертими раменами, як визволителів. Та тепер побачило, що навіть старе

Новий український журнал.

В Холмі почав виходити двотижневий, ілюстрований журнал „Український Православний Вістник”, якого редактором є відомий український письменник, Володимир Островський, відомий теж і зо своєї широкої громадянської праці.

Служба Божа по українськи в Букарешті.

Що неділі й свята відправляється в букарештський греко-кат. церкві при вулиці Акіла Служба Божа українською мовою. Відправляє о. Луцький з Чернівців.

А де українські інтелігенти?

Московські „Ізвестія” з 31. грудня м. р. пишуть так: „Советська культура ріжнонаціональна... Наш нарід любить, поважає і цінує свою інтелігенцію. Країні її представники належать до найвищих органів державної влади. Поміж посланцями до Найвищого Совета СРСР, вибраними цього року від західних областей України і Білоруси та від Карельсько-Фінської Республіки ми бачимо письменника Ванду Васілевську, композитора Ю. Д. Кріха, техника І. Турлейського та інженера академіка Б. Веденєєва...”

Як бачимо, то українську інтелігенцію й українську культуру заступають у Советіх „ріжнонаціональні” елементи, між якими не видно ні одного українського назвища.

О. Вергун Апостольським Адміністратором.

Папа Пій XII. призначив прелата о. д-ра Петра Вергуна Апостольським Візитатором з правами Апостольського Адміністратора ад нутум Санкте Седіс. Номінації переймає душпастирську опіку над усіма греко-католицькими вірними у Німеччині.

Митрополит Діонізій правив українською мовою.

У варшавському православному храмі св. Іоана Хрестителя, в аснсті українського духовенства в живий український мові. Після Служби Божої митрополит виголосив слово, в якому зазначив, що це вперше в тому соборі відслужено Службу Богу в українській мові. Потім відправив молебні в наміренні українського народу. Слова молитви відчитав о. архим. Паладій Відидіда-Руденко. Кажуть, що це все зробило на вірних велике враження.

Ватиканське радіо передає вісті про українське життя.

Ватиканська радіова станція передає підчас української години новинки, зв'язані з українським життям по цілому світі, зокрема згадує про те, що діється на західноукраїнських землях.

вернувши похід ки. Данила Василька коло 1243 р. (оселі Біла, Зволя і Лаза, згадані в описі цього походу, лежать в південній Люблінщині), сюди похід Бурунда з Васильком 1259 р. Також і пізніші походи князя Льва I. та татарів брали напрям на північ від устя Сяну. Польські війська у походах на Україну-Русь, вибирали той самий шлях. Лише невеличкі відділи, що їм радше ходило про несподіваний рабунковий напад, перекрадалися через густі ліси та попадали поруйнувавши сусіди, чим швидше вертали домі. Про такий напад українського князя Володара Ростиславича на захід згадує польський хроніст Вишкентій Кадлубек під 1122 р., з доповненням Длугоша; такий і наскок польського короля Болеслава Студийського через т. зв. Ворота на Белзщину в 1266 р. та набіг Лешка Чорного на Переворськ в 1281 р. Звичайна лубча крізь цей граничний праліс відбувалася природними прогалинами серед ліса, полянами, подученими прорубаними шляхами т.

ких землях. Подає звіт про осіб, яким вдалося тепер перейти советський кордон, що є надзвичайно тяжко. Советська сторожа вистрілює майже всіх, хто старається перейти пильно стережений і огорожений кордон. Рідко кому вдається уникнути смерті і перейти кордон. Між іншим подають, що советська влада арештувала в Станіславові д-ра Костя Воевідку і вивезла його на Соловки. Д-р Воевідка був, як відомо, в часі першої світової війни лікарем У. С. Стрильців. Його дружини (була з жидівського роду) вислано в Казакстан, а дітей десь в гліб Московщини.

Е. Зарицька дісталась до „Ля Скалі”.

Евгенія Зарицька, яку захопила нова світова війна підчас музичних студій в Італії, зачинає вибиватись на музичному полі, бо зістала заангажована до славної опери „Ля Скаля” в Мілані. Досі п. Зарицька, молода меццо-сопраністка, виступала здебільша на концертах, де мала чималий успіх. На концертах співає теж й українські пісні, виступаючи в українським строю.

„Сталінська гуцулка”.

Про таку довідуємось з советського журналу „Народна Творчість” (рік 1940, вересень-жовтень), що видається в Харкові, в Україні під Советами. В журналі описується розмову з проф. Я. В. Барнічем, „художнім керівником гуцульського ансамблю”, що то виступав минулого літа в Києві й Москві. Цей ансамбль „гуцульської народної пісні і танцю” прибув до Києва, де „переглядали” його програму, з якою він мав виступити на Всесоюзній сільсько-господарській виставі в Москві. По „перегляді” наладнало програму „гуцулі” так, що перший „номер” концерту

призначено дещо з „Пісні про Сталіна” композитора Кошицького. Про текст пісні „Сталінська гуцулка” подбав уже сам „професор” Я. В. Барніч. В першій частині представив, як Гуцульщина стогнала під польським армом, в другій те, як Гуцульщина зустрічала червону армію, а в третій частині як „гуцульський народ дякує великому Сталіну за щастливе, вільне життя”. Про вистави пишеться так: „Представники преси, мистецтва, стахановці, письменники, робітники, студенти, службовці з захопленням дивились на визволене народне мистецтво, яке розквітає пишним цвітом під сонцем Сталінської Конституції”.

Ось так, як передше „квітла” Гуцульщина під Польським ярмом, своєю назвою і положенням відповідало б Наворотам літописи. На існування других воріт даліше на південь від Карпатським Підгір'ям вказують дві оселі з назвою Вроцанка, одна над Яселкою на північ від Дуклі, друга на південний схід від Ясла. Даліше на захід у цій самій лінії, близько устя Ропи до Вислоки, лежить село Пшисеки. З лісовими просіками зв'язані ще назва осель Прускі (Прусек), в актах з XV. в. зв. Просек), на південний захід від Сянока, і Присітниця на північний схід від Березова. Про обов'язок населення берегти, сторожити лісні переходи пригадують оселі: місто Стришів (Стжижув над Вислоком, в давніх грамотах Стжезов, Стжехов), на південь від шойно згаданої Заброни, Стражів на захід від Ряшева, Струже присілок до Дембна при устю Вислока до Сяну та Великі і Малі Сторожі на південь від Сянока.

(Дальше буде).

цією, то везли її до Варшави, щоб дякувала „за щастливе життя”, а тепер везуть з тим самим до Москви...

Як би були чоботи...

Советофільська кацапська „Карпатська Русь”, що виходить в Йонкерс, подає час від часу дещо з листів, що приходять від тих лемків, що виїхали з Лемківщини „до Росії”, себто до Галичини, що є під советською владою. В одному з таких листів, писаних до рідні в Америці з Бокова (Галичина), пишеться, як то добре під советською владою, де „є розмаїті книжки і газети і все по руськи”. Між іншим читаємо в листі ще так: „Всю було би добре, кеби німці дали би нам взяти корови, і треба би брати одні, яке було і обув, і знаряддя. Одежі ще маме, лем шкору нема обуть, бо гев бодата великі, обуть ся доре, купити трудно і барз дороге, бо те раз воєнний час”.

Ось таке передає дослівно „Карпатська Русь” з 14. лютого 1941 про той советський рай, який так захвалює.

Помер Олександр Третяков.

З Парижа надійшла вістка про смерть мистця-малювача і сценічного актора, Олександра Третякова, що належав до нової повоєнної мистецької генерації. Помер маючи ледви 43 роки. В 1919 році, в 23. році життя, О. Третяков був уже режисером українського театру, з яким він прибув до Каліша. На сцені виступав під псевдонімом О. Сосницький. В 1921 році покинув сцену і вступив до краківської академії мистецтва, де студіював малювання. В 1926 році виїхав до Парижа, де розвинув широкую мистецьку діяльність.

Українці римо-католики.

На ту цікаву тему пише адв. д-р Степан Баран так:

Віросповідні діячці тільки на дві віросповідні групи — чисельно більшу православну й меншу греко-католицьку. Про іншу нашу віросповідну групу, чисельно найменшу, але всеж числом зовсім поважну, а іменно про українську римо-католицьку віросповідну групу, чужий світ майже не знав і лише дуже мало хто з дослідувачів демографії і статистики пригадував і цю віросповідну групу. Що більше, і ті з православних українців, що торкнулися нашої національної статистики, зправили у своїх писаннях або легковажили цю групу і про неї не згадували цілком, а якщо й згадували, то тільки мимоходом, не прив'язуючи до неї ніякої більшої ваги. Найчастіше згадували про неї при нагоді обговорювання національного питання Холмщини й Підляшшя, у зв'язку з питанням „упорстувачих”, що після примусового введення православ'я замість урядово скасованої унії в 1875 р. не хотіли пристати на казоське православ'я і після проголошення т. зв. толеранційного указу в 1905 р. масово перейшли на римо-католицизм та з часом опинилися в польському національному таборі. Це є болюче для українців ще досі не розв'язане питання так званих калакутів. Це питання не легке до практичного розв'язки, бо процес польщення пішов там досить далеко. Нема там цілком власної автохтонної інтелігенції та найважливіше — воююче польське римо-католицьке духовенство, вороже до українства, є і буде великою перепоною в повороті калакутів в активні українські ряди. А число тих калакутів дуже поважне, бо в 1905 р. було їх коло 200,000. Калакути покищо у нас національно зовсім пасивні і не творили ще й тепер не творять ніякої активної позиції в національному біянісі. Їх требаб національно щойно регенерувати. Чи така регенерація

здається та наскільки, це питання майбутності. Але маємо другу кількості чималішу групу римо-католиків, якої число в цілій українській нації дуже велике, бо у самій Західній Україні було їх понад один мільон. Це так звані латинники. Вони мовою, ношею і побутом не різняються цілком від решти українського оточення. Різняється від нього тільки тим, що є римо-католиками. Це майже виключно селяни-хлібороби, вишкотові й мешканці менших міст та містечок. Скупчені вони головню на теренах, що були колись предметом найінтензивнішої колонізацій українських земель в часах історичної Польщі. Частина тих латинників це безсумнівно нащадки ще за історичної Польщі зукраїнізованих польських колоністів селян, на що вказують прізвища, але здебільшого це споконвіку український етнічний елемент, що його перетягнули на латинство при допомозі польських дворян і польського римо-католицького духовенства для польонізаційних цілей. В часах до світової війни, коли не було ще безоглядного режиму пізньої Польщі, з рядів латинників виходили нерідко діяльні селянські провідники й свідомі українські патріоти. Бували теж і українські діячі й інтелігенти римо-католицького віросповідання, що виїхали спосеред латинників. А проте польська політика призначала всіх без винятку латинників, що самі ніколи не почувалися поляками, за поляків і повела нечуваний терор і натиск, щоб з них зробити справжніх поляків. Слід призначити, що Польща, що не перебірала в засобах, мала тут значні успіхи, головню серед молоді, так, що нам грозила втрата всіх латинників. Життя виказало, що ці успіхи польської асиміляційної політики були порожніми. Де несли польського терору, латинники заявляються українцями. Серед українського колективу маємо вже й український віросповідуванням римо-католицький актив. Маю враження, що якраз він буде національно найактивніший з усіх трьох віросповідних груп. Римокатолицька віросповідна група дала нам в історії Морозовицького, одного з найліпших співробітників гетьмана Богдана Хмельницького), що слід про нього залишити в українській народній словесній творчості. Наше відродження дало нам двох великих істориків: Володимира Антоновича і Вячеслава Липинського. Дало цілий ряд діячів і письменників на Правобережжі, як Юркевичів, Рильських і інших, що добре прислужилися українському народові. Дало й активних борців, як полк. Мишковського (шефа штабу УГА) в останніх наших визвольних змаганнях. Вони всі були римо-католики, що не перешкодило їм бути якнайдіяльнішими членами одного українського народу. Так, українці це нація кількох віросповідань і це не повинно бути ніякою перепоною для їхньої національної консолідації.

Канадська плетина.

Плетина це тяжкий метал, сріблосто-білої краски. У Канаді видобуто минулого року більше як половину всього світового постачання плетини, згідно до звітом канадського міністерства копалин і ресурсів в Отаві. Звіт подає, що продукція плетини в Канаді в 1939 році виносилла 284,304 унцій, з цілою світовою продукцією, яку обчислюють на 500,000 унцій. Майже вся, з малим винятком, видобута в Канаді плетина, походить з нікелево-мідяних руд в околиці Сдоборі, в Онтеріо. Канада належить до перворядних у світі продукентів плетини, що заставляла місце Росії, яка передше стояла на першій місці.

ЮЛІАН ТАРНОВИЧ.

ІСТОРІЯ ЛЕМКІВЩИНИ

(23)

Інші назви зв'язані з примітивним способом первісного лісового оселництва. Робітники, що займаються лісовими промислами (бортництвом, ловами, витоплюванням смоли), жили в шатрах збудованих з галуззя, що звалися будами, або самашами; ці назви звичайно переходили відтак на рілнські оселі, що повстали на цих місцях. Такий початок мали оселі: Буда (коло Кольбушеви і, Тарнобжега), Будки (к. Змигорода), Буди (к. Березова), Венгліва (Ванівка к. Коросва), Венгліска (к. Давьцута), Гута (к. Диклі, Змигорода); ці оселі вказують, що первісне населення в гутах, смаларнях, вугликах, склярих випалювано поташ, смолу, дьоготь, вугіль, витоплювано скло і т. п.). Гуті (к. Березова), Гутисько (к. Фриштата), Гадлі Склярські (к. Ніска), Скляри (к. Яселиськ і Динова), Смолець (к. Гагова), Смолярини (к. Ланьцута), Шалашиська (к. Березова). Ця полоса пралісів, що на її повстали наведені оселі, була разом знаменитою охороною перед ворожими воєнними походами в один і другий бік Карпатських земель. Переходили крізь лісову гушавину, місцями забитену, було для більшого війська дуже важко, майже неможливо. Тому всі воєнні походи зі сходу на захід і наоборот вибирали собі дорогу звичайно даліше на північ, через Люблінщину і Судимирщину. Сюди прямував князь Роман Мстиславич в 1205 р. (битва під Завихостом), сюди князь Данило коло 1229 р. під Каши, сюди йшли татари Кода на під Крашів коло 1240/41 р. сюди по-

З ДНЯ

ЮДА НА ОВИДИ.

Газети доносять, що між Соевтами і Японією розвинулись переговори, які мають на цілі унормувати різні спірні питання між тими державами. З тих вісток виходить, що Соевти тепер схильні до всяких уступок і настроєні дуже миролюбно. Вони закликають Японію, що цілком не думають з нею воювати, ні не хочуть їй в нічій шкодити. Пощо воювати? Нащо? Соевти мають все подостатком і всю свою енергію хочуть присвятити на соціалістичне будівництво, а не на ведення війни. Так кажуть соевські представники.

ПРИЧИНА.

Причина цього наглого залицяння до Японії є та, що Соевти хочуть дати Японії почуття безпеки з їхнього боку, аби Японія могла тим зухваліше поступати з Злученими Державами Америки, есентуально, щоб оба ті краї загарувалися у потоки крові.

Загальне кровопролиття це головна ціль Москви. Як в 1939 Гітлер вагався, що робити, йти до війни, чи ні, московський Юда захопив його тим, що заключив союз з Німеччиною і обіцяв поміч. Це було тою стебеліною, що штовхнула Гітлера до війни аби при допомозі зброї поприбувати здобути те, що вже не вдалось йому здобути мирним шляхом.

А московський Юда затирив з радості руки. Він жеж так ненавидить одних і других, Німеччину і Англію, Італію і Францію, Японію і Злучені Держави Америки. Запуривши західні європейські потоки в потоки крові і спутавши їх смертельним змагом, московський Юда хоче те саме зробити з двома іншими великими державами: Японією та Злученими Державами Америки. Коли й ті дві держави зв'яжуться смертельним боем Сталін може спокійно сидіти собі в Кремлі і попакувати люльки.

СТАЛІНСЬКІ АГЕНТИ.

Агенти цього Юди діють по всіх кутках земного глобу. Чимало їх є в Америці. Ріжними мовами підтримують вони те, що потрібне Москві. В той час, коли московський Юда веде політику, щоб занурити цілий світ у потоки крові, його агенти по всіх краях з наказу Москви підбужують маси, кажучи: „Дивіть, до чого провадить вас ваші уряди, ваші провідники! До війни! До кровопролиття! Геть з такими урядами!“

З обох боків підходить московський Юда до некоммуністичних країн — зверху і з долини, нацьковуючи дипломатів

матів вгорі до різни, а підбурюючи маси проти цієї різни в долині.

Останні залицяння Сталіна до Японії це поцілуй Юди, мовляв: „Йди, не бійся, я тебе ззаду не нападу. Воюй з Америкою!“

КОМУНІСТИ В АНГЛІІ.

На щастя в Англії добре вже визнаються в цій гадючій роботі комуністів. Ось недавно, як доносить „Н. Й. Таймс“ з 17 лютого ц. р., робітничий провідник і міністер Клеменс Атлі, заявив вуглекопам, що комуністи в Англії стараються помагати Гітлерові. Дослівно він сказав:

„Кожний камінець, який вони вкинуть між колеса індустрії, помагає Гітлерові. Гітлер купує деяких зрадників. Але він все знаходить певний відсоток дарових ослів, які стають несвідомо його знаряддям. Є багато і серед добрих людей, які думають, що Гітлер фактично є ягнем, лише в вовчій шкурі. Всі ті люди є потрібні для Гітлера. Такою є комуністична партія. Вона скликає недавно конференцію, яку назвала „національною“. Гітлер про все доносить докладно. Це помагає йому переконувати німців, що наш край розданий. Колиб комуністи могли переконати наших робітників, що вони не повинні працювати підчас ворожих налетів, це булоб корисним для Гітлера. Та вони не мають такого sukcesу, бо велика більшість робітників бачить, що вони мають на думці“.

ЧИ БАЧАТЬ В АМЕРИЦІ?

Але здається, що в Америці багато ще людей не хоче цього бачити. Як зізнавали недавно перед конгресом деякі ньюйорські свідки, в Нью Йорку комунізм просяк широкі верстви суспільності, а навіть залізе в адміністрацію. Серед учительства дуже поширилася гангрена комунізму, що навіть федерація американських учителів мусіла три юні, дві ньюйорські, одну філадельфійську, начислюючи 8,000 членів, викинути з своєї федерації за комунізм. Комунізмом просяк наскрізь департамент добродійності. Щобільше, комунізм толерує навіть великі ньюйорські газети, які ніби в той спосіб не хочуть загострювати відносин між Соевтами й Америкою. Представник московського Юди, амбасадор Уманський, від місяців дружнєлюбно переговорює з Сомнером Велесом, а ньюйорська преса не хоче псувати цієї дружби нападами на місцевих комуністів...

Тимчасом місцеві комуністи горячково працюють, немов терміти підгризають основи

3 ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

БАЛТИМОР, МД.

Листопадове Свято.

Недавно мали ми нагоду читати в „Свободі“ про концерт, який устроїв Український Молодечий Клуб і Хор з Вашингтону, з нагоди святкування двадцятьлітньої річниці Листопадового зриву.

В неділю, 9. лютого ц. р. цей самий клуб: Хор, на запрошення української греко-католицької громади з Балтимору, МД. відіграв одноактну п'єсу під заголовком — „Сватання на Вечерниці“. Штуку виконали самі роджені молоді українці під проводом пані Скоцько.

З великою приємністю мушу підчеркнути, що штуку виконали, як на тут роджених прекрасно. Балтиморці мали нагоду побачити як молоді з Вашингтону, а при цьому молоді взагалі, при добрій волі і охоті може пописуватися та зацілювати собі любов до української культури. Крім цього треба звернути увагу на як міміка, рухи так й українська мова були у них бездоганно виконані. До цього багато труду та часу доложила пані Скоцько, що своєю солідністю витиснула із тієї молоді все, що могло.

Коли ми порівнюємо інші околлиці, в яких є багато більше української молоді та старших, то мусимо признати, що Вашингтонська молоді працює як над собою, так і в користь української справи. Правда, що багато це залежить від доброго провідника, яким є пані Скоцько. Вона, вдійсності зуміла їх зорганізувати й захопити до праці, й за це її молоді люблять і репетують, як провідницю.

У цій штучі брали участь ті особи: пані Скоцько, панна Наталя Ковбач, Мирон Шпур, Мих. Мезацький, Петро О. Лещук. У групі співав Укр. Молод. Хор. По виставі відбувся бал до пізньої ночі, де всі забавлялись до сходу.

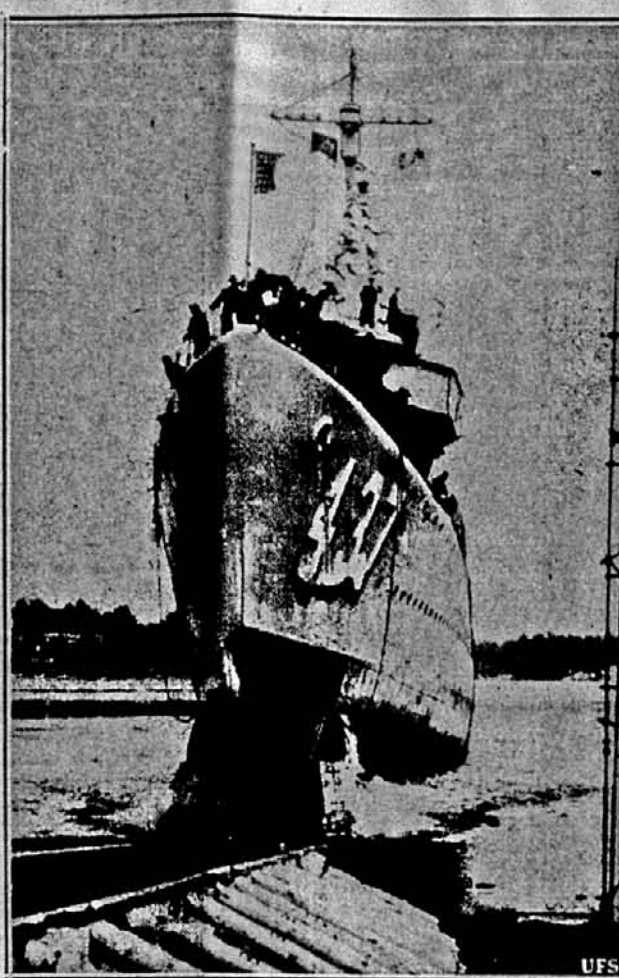
I. X.

ПАНІ РУЗВЕЛТ ПРО МОЖЛИВІСТЬ ВІЙНИ

Пані Рузвелт у своїй промові в Гонтер каледжі сказала, що колиб треба було рятувати Англію від упадку, Америка готова піти і до війни. Вона щерз заявила, що сама є проти війни. Але обставини нерозв'язні від нашого хотіння.

Природники твердять, що деякі птахи мають зір 100 разів бистріший як людина.

американського ладу, ширять фальшивий пацифізм і ненависть до війни. Водночас Сталін потайки порушує всі дипломатичні пружини, аби всі краї занурилися в потоки крові.

НОВИЙ ДОДАТОК ДО ОБОРОНИ. — У Бет, Мейн, спущено на воду новий військовий корабель типу „дестроєр“. Називається Вулсі в пам'ять героя американсько-англійської війни в 1812. році.

ФОНД РЕКОРДОВАННЯ УКРАЇНСЬКОЇ ПІСНІ

(Виказ число 3)

За почином Українського Конгресового Комітету наспіли далі оці датки і замовлення на рекордування української пісні у виконанні хору проф. Олександра Кошиця:

Збірка з нагоди 25-ліття подружжя гом. Степана і Анни Семаюків, Шикаго, Іл., даток	\$ 16.00
М. Мурашко, Джерзі Сіті, Н. Дж., замовлення	10.00
Д. Галич, Джерзі Сіті, Н. Дж., замовлення	10.00
Р. Слободян, Джерзі Сіті, Н. Дж., замовлення	10.00
Л. Мишуга, Джерзі Сіті, Н. Дж., замовлення	10.00
Степан Шумейко, Джерзі Сіті, Н. Дж., замовлення	10.00
Марія А. Герман, Джерзі Сіті, Н. Дж., замовлення	10.00
Милдред Миланович, Джерзі Сіті, Н. Дж., замовлення	10.00
В. Стасюк, Джерзі Сіті, Н. Дж., замовлення	10.00
Стенлі Патронік, Алтуна, Па., замовлення	10.00
Марія С. Гамбаль, Бронкс, Н. Й., замовлення	10.00
Передатим проголошено	643.00

РАЗОМ

\$ 759.00

Зо замовлень, які наспіли дотепер, у виказі подані тільки ті, що заплачені готівкою. Хто прислав замовлення без грошей, того прохается прислати належність за десять рекордів (20 пісень) в сумі \$10.00. Конгресовий Комітет гарантує замовницям, що вони одержать замовлені рекорди, або зложена ними сума буде їм повернена в цілості, якщо через брак відповідної кількості замовлень, виконання рекордів не буде можливе.

Степан Корпан,
касир Українського Конгресового Комітету

СЛОВА ЯПОНСЬКОГО АМБАСАДОРА

Японський амбасадор Кіші-сабуро Номура мав з журналістами побачення і в нім розказав дещо про японські погляди на політичну ситуацію. Він сказав, що до війни між Японією і Америкою не прийде, коли Америка не вдасть перша. Він щерз підкресляв, що Японія має миролюбні цілі і її завданням є не поширення своїх політичних впливів на Далекий Схід, тільки економічних. Це економічні обставини заставляють Японію шукати експанзії, говорив він. Коли Америка і Велика Британія не зрозуміють, то мир на Далекому Сході мож на буде вдержати. На запит журналістів, чи Японія задержит мир, коли з боку названих держав не буде цього зрозуміння до „економічних“ потреб Японії, амбасадор потвердив, що тоді є можливість ужиття сили. Про зміцнення залоги в британській базі Сінгапур з боку австралійських сил, амбасадор заважав, що це британська база і вони можуть робити собі з нею, що хочуть.

ПРО СПОРТОВІ ЗМАГАННЯ

Спортові змагання між союзовими дружинами в Стой-везант Гайскул, в Нью Йорку, про які була згадка в вчорашнім числі „Свободи“, відбудуться в першій годині по полудні.

НА НАРОДНІ ПОТРЕБИ

КЛІВЛЕНД, О.

З ювілею на народні цілі.

З нагоди 25-літнього ювілею подружжя громадян Теодора і Розалії Папів їх діти і родина, як пп. Банась і Біліш, влаштували їм несподівану забаву. На забаву прибуло багато гостей і краєвців, деякі з інших місцевостей, як з Дітройту, Дірборн, Міш., Гвілінг, В. Ві., Ронгстану і Лорейн, О. та інших. Прибуло так багато тому, що громадяни Папі є добре відомі, ширі народні працівники, члени кількох українських організацій, зокрема дбаючи про місцевий Український Народний Дім. Зате місцева українська громада щиро повитала ювілянтів у день їх ювілею, зібравшись чисельно в У. Н. Домі на забаву.

Забавою проводив п. Петро Пусило, який привітав ювілянтів і вручив їм від зібраних дарунків. Далше складали ювілянтам побажання привітні гості: п. М. Періг, І. Тарнавський, В. Волянський, О. Куляга, Ю. Біліш, д-р Михаленко, І. Писарчик, Т. Періг, А. Біліш, А. Банась, Т. Мураш, п. Гол, п. Стренке, М. Лещинин, Н. Задорський, М. Ярош, В. Ренушинський, п. Палівода. Накінець забрав слово п. Папі і подякував гостям за несподіванку, яка зворушила його до глибини душі.

Потім ще забрала слово пані М. Періг і попросила присутніх зложити жертву на на-

родні цілі. Гості зложили Щурко, Т. Мураш, п. Біло- \$23.87. Зложили по \$1: І. Тарнавський, д-р Михайленко, Т. Папа, С. Палівода, п. Стренке, пані Стренке, п. Гол, п. Опаламс, Дон Матушек, А. Барбер, В. Волянський, Н. Задорський, І. Юніч, п. Малиршин; по 50 ц.: п. Шозірко, О. Куляга, п. Матушек, п. Загута, Е. Горощко, І. Писарчик, О. Каплиш, П. Цюбан, М. Лещинин, Т. Періг, Ю. Гамера; по 25 ц.: п. Кухта, Шегда, п. Скурятко, І. Пачковський, П. Задорський, п. Бучинська, А. ком.

Марія Періг.

ЗРІСТ ЦІН

НІО ЙОРК. — В 1940 р. ціни загально зросли на 1.3% в порівнянні з попереднім роком.

СОЮЗОВЦІ З ПОРТ ДЖЕРВІС!

ЗАХОДОМ ВІДЛІЛУ 198 УКР. НАР. СОЮЗУ

— відбудуться на —

В НЕДІЛЮ, 23. ЛЮТОГО (FEBRUARY 23, 1941)

в годині 3. пополудні

НА ГАЛІ ПРИ PIKE ST., PORT JERVIS, N. Y.

ОРГАНІЗАЦІЙНІ ЗБОРИ

На ці збори повинні прийти всі члени відлїлу 198. Запрошуємо також усіх Союзовців з відлїлу 88, а таксамо й не-члени можуть бути на зборах. На цих зборах буде присутній і виголосить підпіваний реферат про У. Н. Союз організатор п. Маланчук. Тому просимо всіх членів конечно явитись на ці збори. За уряд від. 198 Г. Лисак, секр.

До відома відлїлів У. Н. Союзу: 1, 2, 7, 9, 28, 31, 78, 85, 90, 98, 164, 186, 189, 201, 228, 231, 242, 265, 305, 314, 333, 365, 369, 382, 426, 429, 430, 436, 445 і 450.

ОКРУЖНІ ЗБОРИ

вище поданих відлїлів У. Н. Союзу

— відбудуться —

В НЕДІЛЮ, 23. ЛЮТОГО (FEBRUARY 23, 1941)

В МІСТІ МТ. КАРМЕЛ, ПА.,

в українській церковній галі церкви св. Петра і Павла, CORNER AVENUE AND BEESCH ST.,

точно в годині 1:30 пополудні.

Ці збори є дуже важні, тому проситься усім вище згаданим відлїлам своїх представників. Також проситься усіх вибраних делегатів на конференцію У. Н. Союзу, бути присутніми на цих зборах. Усі важні справи, які мають відлїли, повинні бути представлені на цих зборах, щоб делегати могли з ними об'являтися.

Пригадуємо ще раз, що не повинно бути ані одного відлїлу в нашій окрузі, який не прислав би своїх представників на ці збори. ЗА ОКРУЖНИЙ УРЯД.

Д. Канігула, предс.: І. Чепя, мол., секр.; О. Костюк, кас.

НЮ ЙОРК І ОКОЛИЦЯ!

ТЕАТРАЛЬНИЙ ГУРТОК „ПРОМІНЬ“

при Укр. Прав. Церкві, 334 Іст 14, вул.

відіграє одну з історичних драм під наголовком:

„ДАМ'ЯН ЧУПРИНА“

драм. малюнок в 4 відслонях К. Сьомі

під режисурою арт. І. Кучмака.

В НЕДІЛЮ, 23. ЛЮТНЯ (FEBRUARY 23, 1941)

Вистава почнеться точно в 6. годині вечером, в САЛІ УКР. ПРАВ. ГРОМАДИ, 334 ІСТ 14, ВУЛ. В НЮ ЙОРКУ.

По предст. ЗАБАВА З ТАНЦЯМИ при добірній оркестрі.

Представленням і забавою займається Братство Ст. Володимир, яке знає з своєї гостинності. Тому просимо прибути чисельно і на час, Вас і Ваших знайомих з родиною.

За повне відновлення і гарну забаву ручить комітет братства.

ПОЗІР! НЮ ГЕЙВЕН, КОНН., І ОКОЛИЦЯ! ПОЗІР!

ЗАХОДОМ УКР. СПІВ. ТОВ. БАНДУРИСТ

при церкві св. Арх. Михайла в Ню Гейвен, Кон.

відіграється представлення

ОЙ НЕ ХОДИ, ГРИЦЮ, ТА НА ВЕЧЕРНИЦІ

драма в 5 діях зі співами і танцями

В НЕДІЛЮ, 23. ЛЮТОГО (FEBRUARY 23, 1941)

В ГАЛІ ЦЕРКОВНІЙ, 127 PARK STREET, NEW HAVEN, CONN.

Початок у год. 5. вечір. — Вступ для старших 35 ц., дітей 10 ц.

Родимці! Згадайте драму надзвичайно гарна й інтересна. Отже запрошується до численної участі всіх, місцевих і околличних, що хочуть бачити дійсно правдиву штуку. Проситься прийти всіх.

УВАГА! ПРОВІДЕНС, Р. АЙ., І ОКОЛИЦЯ! УВАГА!

УКРАЇНСЬКА ПРАВОСЛАВНА ГРОМАДА

відіграє

ВЕЛИЧАВИЙ ЗАПУСТНИЙ БАЛЬ

У СУБОТУ, 22. ЛЮТОГО (FEBRUARY 22, 1941)

В ВЕЛИКІЙ САЛІ SANILL HALL, 881 EDDY ST.

Початок у годині 7:30 печер.

Вступ 50 центів.

Перекусна для всіх даром.

Проситься всіх українців до численної участі.

Комітет.

НЮАРК, Н. ДЖ., І БАЙОН, Н. ДЖ.

Сим повідомляється, що

В НЕДІЛЮ, 23. ЛЮТОГО (FEBRUARY 23, 1941)

в год. 2. пополудні

в УКР. НАР. ДОМІ, 33 ВЕСТ 19. УЛИЦЯ, ВИГОЛОСИТЬ

ВІДЧІТ

про теперішнє положення українського народу

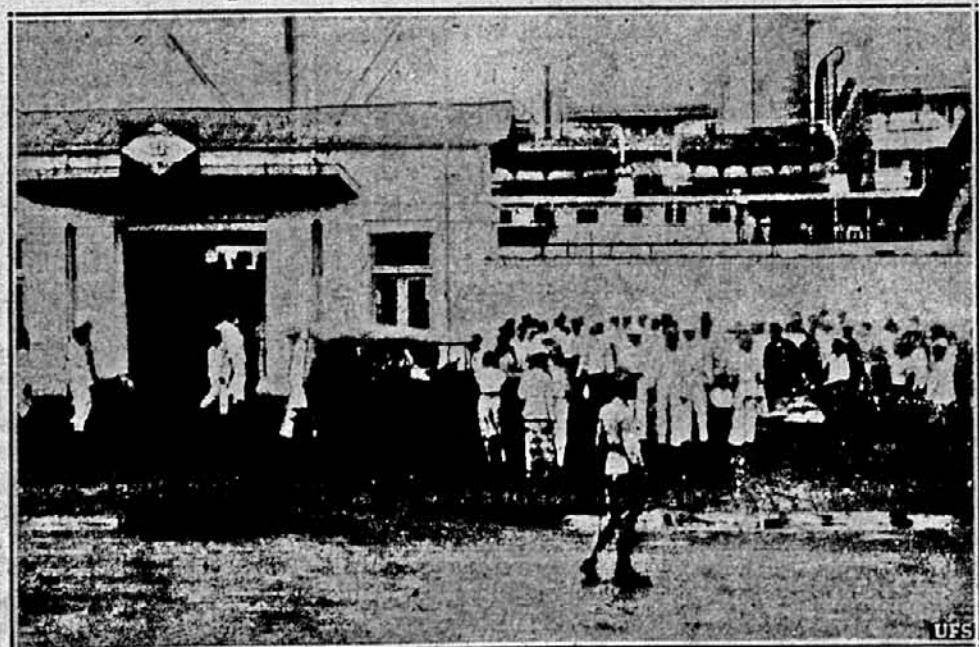
ГЕНЕРАЛ ВОЛ. СІКЕВИЧ,

а в 7. год. вечером виголосить в церковній галі,

675 So. 19 St., NEWARK, N. J.

Проситься взяти чисельну участь. Вступ вільний.

Комітет.

НАПРУЖЕННЯ НА СХОДІ. — Зогляду на загальне припущення, що Японія ударить незадовго на французьку Індо-Хіну або голландську Індію, американцям приказано виїжджати чимкорше зо Сходу. На світліні причал в Сурабаї, на Джаві, в голландській Східній Індії.

